

Prof. dr inż. **Ferdynand DEMBECKI**

Ferdynand Dembecki (ur. 15.01.1927 r. - Krotoszyn) uzyskał dyplom inżyniera mechanika w Politechnice Poznańskiej na Wydziale Mechanicznym w 1950 r., a mgr inż. w Politechnice Warszawskiej na Wydziale Mechaniczno-Konstrukcyjnym w 1954r. Doktoryzował się w 23.02.1965 r. w Politechnice Poznańskiej - Wydział Budowy Maszyn (promotor prof. E. Tuliszka). Stanowisko docenta etatowego uzyskał w 01.07.1969 r., a tytuł profesora nauk technicznych w 17.10.1990 r, stanowisko prof. zw. 1996. Od 1998 roku emerytowany prof. zw. Politechniki Poznańskiej.

Pracę rozpoczął w okresie okupacji w 1942r. - jako pracownik przymusowy po wywiezieniu do GG. Pracę inżynierską rozpoczął w 1950 r. jako projektant a w dalszych latach jako starszy projektant i kierownik zespołu w biurach projektów. Opracował kilkadziesiąt zrealizowanych projektów w zakresie instalacji przemysłowych, ogrzewczych, wentylacyjnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, suszarniczych i gospodarki energetycznej, wiele opracowań instalacji i urządzeń nietypowych.

Od 1962r. - konsultant i główny specjalista w kilku biurach projektów w zakresie wybranych nietypowych zagadnień. Opracował ponad 100 ekspertyz, opinii i ocen rozwiązań technicznych. Rzecznik Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych oraz Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich.

Jego zainteresowania badawcze koncentrują się wokół problemów przepływu ciepła w urządzeniach i systemach ogrzewczych, ciepłowniczych oraz budynkach. Szczególny nacisk kładzie na zagadnienia intensyfikacji przekazywania ciepła w wymiennikach, energo-oszczędnych rozwiązań oraz racjonalnej gospodarki energetycznej. Prowadzi kompleksowe badania użytkowania energii oraz urządzeń i wyposażenia budynków o lekkich konstrukcjach. Kierował i realizował badania w ramach centralnych programów badawczych MR 1-10, CPBP 02.06, CPBP 02.22, PR 8, ZR 5.25., badania własne i statutowe. Równoległe z działalnością naukową prowadził szeroko zakrojone prace badawczo-techniczne i projektowe dla potrzeb gospodarki.

Jego dorobek naukowy obejmuje ponad 100 pozycji (w tym 37 indywidualnych) publikowanych w: Archiwum Budowy Maszyn, Archiwum Termodynamiki, Archiwum Ochrony Środowiska, Prace Instytutu Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych Politechniki Wrocławskiej, Prace Instytutu Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej oraz instytutów resortowych, Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo i Wentylacja, Ogrzewnictwo Praktyczne oraz materiały konferencji naukowych i technicznych. Jest współautorem 4 skryptów oraz ponad 100 prac niepublikowanych, projektów, opinii, ekspertyz. Brał czynny udział w wielu konferencjach, sympozjach krajowych i zagranicznych, Zjazdach Termodynamików, sympozjach Komitetu Problemów Energetyki PAN, sekcji specjalistycznych PAN oraz sympozjach centralnych programów badawczych. Odbył staże naukowe i techniczne w Technische Universität Dresden, VUT Brno, DANFOSS Dania.

Od 1955 r. pracuje w Politechnice Poznańskiej przechodząc wszystkie szczeble od asystenta do stan. prof. zw. W latach 1955-1968 pracował w Katedrze Teorii Maszyn Ciepłych - organizując od podstaw jej działalność. W roku 1968 został przeniesiony na Wydział Budownictwa Lądowego, gdzie od 1968 do 1969 w Katedrze Techniki Sanitarnej, pełnił obowiązki jej kierownika. Z chwilą powołania Instytutu Inżynierii Środowiska, od roku 10.1969 do 1987 (łącznie 14 lat) pełnił obowiązki Kierownika Zakładu Ogrzewnictwa i Klimatyzacji - tworząc ten zakład od podstaw, a od 1980 do 1996r. pełnił funkcję dyrektora Instytutu Inżynierii Środowiska. W okresie tym w Instytucie nastąpił przyrost kadry samodzielnej z trzech na początku do 9 aktualnie. W okresie tych 16 lat w Instytucie uzyskano 19 stopni doktora, 8 stopni dr hab., 3 tytuły profesora i 5 stanowisk prof. PP.

Był twórcą i organizatorem od podstaw specjalności: ogrzewnictwo i wentylacja obecnie pod nazwą „Urządzenia ciepłe, zdrowotne i ochrony powietrza” (1969r.) na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska. Zorganizował i wychował zespół, w skład którego obecnie wchodzi: trzech profesorów tytularnych i jeden prof. P.P. oraz ośmiu adiunktów.

W okresie 52 lat pracy dydaktycznej prowadził wszystkie rodzaje zajęć w ramach Wydziału Budowy Maszyn, Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz na Akademii Rolniczej. Realizował przedmioty: termodynamika techniczna, wymiana ciepła, przemysłowe urządzenia energetyczne, ogrzewnictwo, wentylacja, chłodnictwo, sieci i węzły ciepłe, systemy zaopatrzenia w energię, gospodarka cieplna, seminarium dyplomowe.

W latach 1973-1980 był prodziekanem Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, uczestniczył w pracach wielu komisji rady wydziału i senatu. W kadencji 1990-1993 i 1993-96 był członkiem senatu Politechniki Poznańskiej (wcześniej 1965-69 również jako przedstawiciel adiunktów).

Członek:

- Komitetu Problemów Energetyki przy Prezydium PAN
- sekcji Ogrzewnictwa i Wentylacji KILiW PAN
- Komisji Nauk Mechanicznych i Budowlanych przy Oddziale PAN w Poznaniu
- Rady Naukowej Instytutu Gospodarki Magazynowej w Poznaniu
- Rady Naukowej Centralnego Ośrodka Badawczo - Rozwojowego Techniki Instalacyjnej w Warszawie
- Rady Programowej miesięcznika Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja
- Rady Programowej dwumiesięcznika Ogrzewnictwo Praktyczne
- Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych PZITS i SIMP.

Przewodniczący Sądu Konkursowego do Złotego Medalu na Międzynarodowych Targach POLEKO w Poznaniu.

Był promotorem 9 prac doktorskich oraz recenzentem w 42 przewodach doktorskich i 7 przewodach habilitacyjnych i bardzo wielu prac inżynierskich i magisterskich.

Opracował 5 opinie w sprawie nadania tytułu naukowego profesora oraz 1 opinię o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Opracował wiele recenzji wydawniczych: książkowych (4), skryptów (8), artykułów naukowych, 2 prac habilitacyjnych, opracowań naukowych niepublikowanych oraz dla potrzeb Komitetu Badań Naukowych.

Za swoją działalność prof. F. Dembecki był wyróżniony nagrodami MEN (2) oraz odznaczeniami: Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski OOP.

Profesor Ferdynand Dembecki przekroczył 85 lat życia i dotychczas dane Mu było działać w burzliwych i ciekawych czasach:

- II Rzeczypospolita (1927-1939) - dzieciństwo i edukacja podstawowa;
- Okupacja hitlerowska (1942-45) – pracownik przymusowy (tartak, kolej),
- Polska Ludowa – 1945-1989 (wykształcenie wyższe, praca jako inżynier projektant, później jako pracownik naukowo-dydaktyczny, doktorat, docentura, profesura),
- III Rzeczypospolita – 1990 – (prof. zw., emerytura, studium podyplomowe – 10 edycji),
- .....?.

Poznań, styczeń 2012